

Jaqsy jarshysy

№42 (7447)

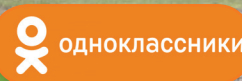
Dúisenbi, 19 qazan 2026 jyl.

Понедельник, 19 октября 2026 года.

Жаксынський вестник

Gazet 1934 jylдың 28 маýsymнан
bastap shyǵa bastady.
Газета издаётся с 28 июня 1934 года.

Интернет версия газеты zhvestnik.kz
Можете найти нас в социальных сетях

ЖАРЛЫҚТАР - УКАЗ

БАРЛЫҚ ДЕҢГЕЙДЕГІ МӘСЛИХАТТАРДЫҢ ӨКІЛЕТТІГІН МЕРЗІМІНЕН БҰРЫН ТОҚТАТУ ТУРАЛЫ 2026 ЖЫЛҒЫ 12 ҚАЗАН

Қазақстан Республикасы Конституциясының 88-бабының 5-тармағына, «Қазақстан Республикасындағы сайлау туралы» Қазақстан Республикасы Конституциялық заңының 101-бабының 3-тармағына, «Қазақстан Республикасындағы жергілікті мемлекеттік басқару және өзін-өзі басқару туралы» Қазақстан Республикасы Заңының 23-бабының 2-тармағына сәйкес **ҚАУЛЫ ЕТЕМІН:**

1. Барлық деңгейдегі мәслихаттардың өкілеттігі мерзімінен бұрын тоқтатылсын.
2. Қазақстан Республикасының Орталық сайлау комиссиясы барлық деңгейдегі мәслихаттар депутаттарын кезектен тыс сайлауды тағайындау, оны дайындау мен өткізуді ұйымдастыру жөніндегі шараларды қабылдасын.
3. Қазақстан Республикасының Үкіметі, Астана қаласының, облыстардың, Алматы және Шымкент қалаларының әкімдері барлық деңгейдегі мәслихаттар депутаттарын кезектен тыс сайлауды ұйымдастырушылық, материалдық-техникалық және қаржылық қамтамасыз ету жөніндегі шараларды қабылдасын.
4. Осы Жарлық жарияланған күнінен бастап қолданысқа енгізіледі.

Қазақстан Республикасының Президенті

Астана, Ақорда, 2026 жылғы 12 қазан
№ 1521

Қ. Тоқаев.

Президент Республики Казахстан

К. Токаев.

Астана, Акорда, 12 октября 2026 года
№ 1521

ОСК ҚАУЛЫСЫН - ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЦИК

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ МӘСЛИХАТТАРЫ ДЕПУТАТТАРЫНЫҢ КЕЗЕКТЕН ТЫС САЙЛАУЫН ТАҒАЙЫНДАУ ТУРАЛЫ

«Қазақстан Республикасындағы сайлау туралы» Қазақстан Республикасы Конституциялық заңының 12-бабының 14) тармақшасына, 101-бабының 3-тармағына, 103-бабының 7-тармағына, 104-бабының 8-тармағына сәйкес және Қазақстан Республикасы Президентінің «Барлық деңгейдегі мәслихаттардың өкілеттігін мерзімінен бұрын тоқтату туралы» 2026 жылғы 12 қазандағы № 1521 Жарлығының негізінде Қазақстан Республикасының Орталық сайлау комиссиясы **ҚАУЛЫ ЕТЕДІ:**

1. 2026 жылғы 29 қарашаға Қазақстан Республикасы мәслихаттары депутаттарының кезектен тыс сайлауы тағайындалсын.
2. Мәслихаттар депутаттығына кандидаттарды ұсыну және өзін-өзі ұсыну мерзімдері 2026 жылғы 14 қазаннан бастап 2026 жылғы 27 қазандағы сағат он сегізге дейін белгіленсін.
3. Партиялық тізімдерді, мәслихаттардың депутаттығына кандидаттарды тіркеу мерзімі 2026 жылғы 1 қарашада сағат он сегізге аяқталатын болып белгіленсін.
4. Астананың, облыстық, республикалық маңызы бар қалалардың, қалалардың, аудандардың аумақтық сайлау комиссиялары және округтік сайлау комиссиялары Қазақстан Республикасының мәслихаттары депутаттарының сайлауын әзірлеу мен өткізуді қамтамасыз етсін.
5. Осы қаулы Қазақстан Республикасы Орталық сайлау комиссиясының интернет-ресурсында орналастырылсын.

Төраға
Хатшы

Астана қаласы,
2026 жылғы 13 қазан,
№ 60/98

Н. Әбдіров.
Ш. Өтемісов.

Председатель
Секретарь

город Астана,
13 октября 2026 года,
№ 60/98

Н. Абдилов.
Ш. Утемисов.

О выборах депутатов маслихатов Республики Казахстан

29 ноября 2026 года состоятся внеочередные выборы депутатов маслихатов Республики Казахстан.

Маслихаты – местные представительные органы, выражающие волю населения, соответствующих административно-территориальных единиц и определяющие меры необходимые для её реализации, а также контролирующие их осуществление.

Срок полномочий депутатов маслихатов – пять лет.
Депутаты маслихатов избираются на основе всеобщего, равного и прямого избирательного права при тайном голосовании.

Депутатом маслихата может быть избран гражданин Республики Казахстан, достигший 20 лет.

Не имеют права быть избранными граждане, признанные судом недееспособными, а также содержащиеся в местах лишения свободы по приговору суда;

лица, имеющие судимость, которая не погашена или не снята в установленном законом порядке;

лица, вина которых в совершении коррупционного преступления и коррупционного правонарушения в установленном законом порядке признана судом.

Депутаты маслихатов столицы, областей и городов республиканского значения избираются по смешанной избирательной системе. По системе пропорционального представительства по территории единого территориального избирательного округа избирается половина депутатов, другая половина - по одномандатным территориальным избирательным округам.

Депутаты маслихатов районов и городов избираются по одномандатным территориальным избирательным округам.

Право выдвижения кандидатов в депутаты маслихатов принадлежит:

- избираемых по партийным спискам – политическим партиям;

- избираемых по одномандатным территориальным избирательным округам – политическим партиям, общественным объединениям, а также их структурным подразделениям (филиалам и представительством) в случае, если соответствующее полномочие предусмотрено в уставе, и гражданам путем самовыдвижения.

К регистрации по территориальному избирательному округу допускается только один список от одной политической партии, в котором количество женщин и молодежи по совокупности должно составлять не менее тридцати процентов от общего числа включенных в него лиц.

Никто не может быть выдвинут кандидатом более чем в одном избирательном округе.
Территориальная избирательная комиссия Жаксынского района.

Қазақстан Республикасы мәслихаттар депутаттарын сайлау туралы

2026 жылғы 29 қарашада Қазақстан Республикасы мәслихаттары депутаттарының кезектен тыс сайлауы өтеді.

Мәслихаттар – тиісті әкімшілік-аумақтық бөліністегі халықтың еркін білдіретін және оны іске асыру қажетті шараларды белгілейтін, сондай-ақ олардың жүзеге асырылуын бақылайтын жергілікті өкілді органдар.

Мәслихат депутаттарының өкілеттік мерзімі – бес жыл.
Мәслихат депутаттары жалпыға бірдей, тең төте сайлау құқығы негізінде жасырын дауыс беру арқылы сайланады.

Қазақстан Республикасының 20 жасқа толған азаматы мәслихат депутаты бола алады.
Сот іс-әрекетке қабілетсіз деп таныған, сондай-ақ сот үкімі бойынша бас бостандығынан айыру орындарында отырған азаматтардың;

сотталғандығы заңмен белгіленген тәртіппен өтелмеген немесе алып тасталмаған адамның; сыбайлас жемқорлық қылмыс және сыбайлас жемқорлық құқық бұзушылық жасауда кінәсін сот заңда белгіленген тәртіппен таныған адамның сайлануға құқығы жоқ.

Астана, облыстар және республикалық маңызы бар қалалар мәслихаттарының депутаттары аралас сайлау жүйесі бойынша сайланады. Біртұтас аумақтық сайлау округінің аумағы бойынша пропорционалды өкілдік жүйесі бойынша депутаттардың жартысы, екінші жартысы - бірмандатты аумақтық сайлау округтері бойынша сайланады.

Аудандар мен қалалар мәслихаттарының депутаттары бірмандатты аумақтық сайлау округтері бойынша сайланады.

Мәслихаттар депутаттығына:

- партиялық тізімдер бойынша сайланатын кандидаттарды ұсыну құқығы – саяси партияларға;

- бірмандаттық аумақтық сайлау округтер бойынша сайланатын кандидаттарды ұсыну құқығы – саяси партияларға, қоғамдық бірлестіктерге, сондай-ақ егер жарғыда тиісті өкілеттік көзделген болса, олардың құрылымдық бөлімшелеріне (филиалдары мен өкілдіктеріне) және өзін-өзі ұсыну арқылы азаматтарға тиесілі.

Аумақтық сайлау округі бойынша бір саяси партиядан бір ғана тізімді тіркеуге жол беріледі, онда әйелдер мен жастардың саны жиынтығында, оған енгізілген адамдардың жалпы санының кемінде отыз пайызын құрауға тиіс.

Ешкім біреуден артық сайлау округінде кандидат болып ұсыныла алмайды.

Жақсы аудандық аумақтық сайлау комиссиясы.

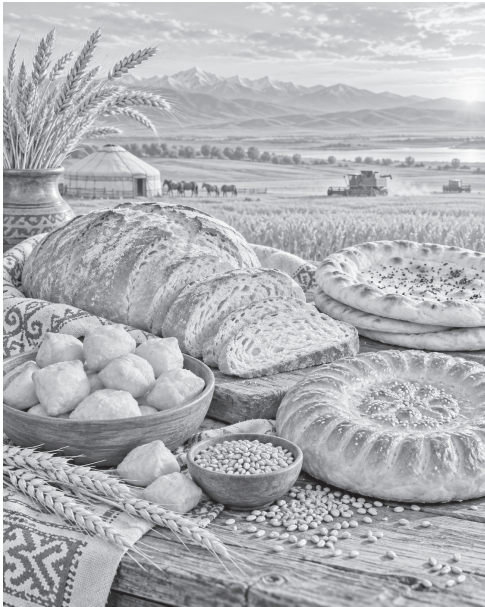

16

КАЗАН – НАН КҮНІ ОКТЯБРЯ - ДЕНЬ ХЛЕБА

Удивительный мир хлеба

16 октября отмечается Всемирный день хлеба. За привычной буханкой скрывается многовековая история, народные предания и традиции, которые объединяют разные поколения. Для славян хлеб стал символом гостеприимства, для казахов — неотъемлемой частью дастархана, а для жителей Жаксынского района он ещё и напоминание о родной земле и труде сельских тружеников.

История хлеба началась тысячи лет назад, когда люди научились измельчать зёрна диких растений, смешивать полученную муку с водой и выпекать простые лепёшки на горячих камнях. С развитием земледелия появились новые способы обработки зерна, а освоение брожения позволило готовить более пышную выпечку.

Хлеб занимал важное место в жизни древних цивилизаций. В Древнем Египте он был одним из основных продуктов питания, а в мифологии Древней Греции богиня земледелия Деметра олицетворяла плодородие земли и щедрость урожая. Эти представления отражали зависимость человека от природы и объясняли особое отношение к зерну и продуктам земледелия.

Со временем каждый народ выработал собственные способы приготовления хлеба. На рецепты влияли климат, доступные злаки, особенности хозяйства и местные обычаи. Так появились десятки разновидностей выпечки, многие из которых сохранились до наших дней.

В славянской культуре хлеб издавна ассоциировался с достатком, семейным благополучием и гостеприимством. Один из самых известных обычаев — встречать дорогих гостей хлебом-солью. Такой жест выражал радушие хозяев и готовность разделить с гостем трапезу.

Особое место занимал каравай — круглый праздничный хлеб, который выпекали к свадьбам и другим важным событиям. Его украшали узорами из теста, изображениями колосьев и другими декоративными элементами. Каравай символизировал пожелание молодым семейного счастья и благополучия.

В крестьянских семьях выпечка хлеба была настоящим искусством. Хозяйки передавали рецепты дочерям, следили за качеством муки, температурой печи и готовностью теста. У каждой семьи могли быть собственные секреты приготовления.

С хлебом были связаны и народные поверья. Считалось недопустимым обращаться с ним небрежно, бросать на пол или выбрасывать без необходимости. Такие правила воспитывали бережливость и уважение к человеческому труду.

В казахской культуре хлеб и мучные изделия занимают особое место. Дастархан символизирует щедрость хозяев, уважение к гостю и семейное единство. Среди традиционных угощений особенно известны баурсаки, шелпек и нан.

Баурсаки готовят из дрожжевого или бездрожжевого теста, нарезают небольшими кусочками и обжаривают в горячем масле. Их подают на семейных торжествах, праздниках и встречах гостей. Сегодня баурсаки остаются одним из узнаваемых символов казахской кухни.

Шелпек — тонкая лепёшка, которую готовят из простого теста. В ряде казахских семей его выпекают по особым случаям, в том числе в поминальные дни. Обычаи могут различаться в зависимости от региона и семейных традиций.

Ещё один распространённый вид выпечки — нан. Его готовят в печах, тандырах и на сковороде. В зависимости от рецепта хлеб получается мягким или плотным, с тонкой либо хрустящей корочкой.

Несмотря на различия в рецептах, славянские и казахские традиции объединяет уважительное отношение к хлебу. В обеих культурах детей с ранних лет учат беречь пищу и ценить труд, благодаря которому она появляется на столе.

Современное хлебопечение предлагает множество вариантов — от традиционных буханок до изделий с необычными ингредиентами.

- Пшеничный хлеб отличается мягким мякишем и золотистой корочкой. Из пшеничной муки готовят батоны, багеты, булочки и лепёшки.

- Ржаной хлеб обладает более выраженным вкусом и плотной текстурой. Его часто выпекают на закваске.

- Цельнозерновой хлеб делают из муки, в которой сохраняются основные части зерна. В тесто нередко добавляют семена льна, подсолнечника или овсяные хлопья.

- Кукурузный хлеб имеет характерный вкус и золотистый оттенок. Кукурузную муку часто смешивают с другими видами муки для улучшения структуры теста.

- Овсяный хлеб отличается приятным ароматом и может содержать овсяные хлопья, семена и орехи.

- Гречневый хлеб обладает узнаваемым вкусом и хорошо сочетается с семенами и пряностями.

- Овощной хлеб готовят с добавлением тыквы, картофеля, лука или чеснока. Такие ингредиенты меняют вкус и текстуру выпечки.

У разных народов есть свои знаменитые разновидности хлеба: французский багет, итальянская чиабатта, грузинский шоти, индийская наан. Каждый из них отражает особенности местной кухни и способы приготовления.

Приготовить хлеб можно и дома. Для этого не обязательно иметь специальное оборудование: достаточно духовки, подходящих ингредиентов и немного терпения.

Домашний пшеничный хлеб

Ингредиенты:

- 500 г пшеничной муки;
- 300–320 мл тёплой воды;
- 7 г сухих дрожжей;
- 1 ч. л. соли;
- 1 ч. л. сахара;
- 1 ст. л. растительного масла.

Приготовление:

1. Смешать тёплую воду, дрожжи и сахар. Оставить на несколько минут согласно инструкции на упаковке дрожжей.

2. Добавить муку, соль и растительное масло. Замесить мягкое тесто.

3. Накрыть и оставить в тёплом месте до увеличения объёма примерно вдвое.

4. Сформировать буханку, переложить в форму и дать тесту ещё немного подняться.

5. Выпекать в разогретой до 200 °С духовке около 30–40 минут, проверяя готовность.

Перед нарезкой хлеб необходимо остудить, чтобы мякиш приобрёл правильную структуру.

Быстрый овсяный хлеб

Ингредиенты:

- 250 г пшеничной муки;
- 100 г овсяных хлопьев;
- 250 мл кефира;
- 1 ч. л. разрыхлителя;
- ½ ч. л. соли;
- 1 ст. л. растительного масла.

Приготовление:

1. Смешать муку, овсяные хлопья, разрыхлитель и соль.

2. Добавить кефир и растительное масло, замесить мягкое тесто.

3. Сформировать небольшую буханку и сделать сверху неглубокие надрезы.

4. Выпекать при 190 °С примерно 35–45 минут, проверяя готовность деревянной шпажкой.

При желании в тесто можно добавить семена подсолнечника, льна или кунжута.

Для нас жителей Жаксынского района разговор о хлебе неизбежно возвращает к сельскому хозяйству. Выращивание зерновых культур требует знаний, опыта и умения работать в условиях переменчивой погоды. За каждым урожаем стоят агрономы, механизаторы, водители и другие специалисты, обеспечивающие полный цикл сельскохозяйственных работ.

После уборки зерно очищают, при необходимости сушат и отправляют на хранение или переработку. Затем из него производят муку, которая поступает на хлебопекарные предприятия. Только после прохождения всех этих этапов на прилавках появляются знакомые нам батоны, буханки и другие изделия.

Всемирный день хлеба — повод вспомнить об этой непростой цепочке и внимательнее относиться к продуктам. Покупать разумное количество, правильно хранить хлеб и использовать оставшиеся кусочки для приготовления сухарей — простые привычки, которые помогают сократить пищевые отходы.

Хлеб меняется вместе со временем: появляются новые рецепты, необычные сочетания ингредиентов и современные способы выпечки. Однако он по-прежнему занимает важное место в повседневной жизни и культуре разных народов.

От древней лепёшки до современного цельнозернового батона — история хлеба продолжается каждый день. В каждом его кусочке остаётся связь человека с землёй, семейными традициями и трудом тех, кто выращивает зерно и превращает его в один из самых привычных продуктов на нашем столе.

ПИНЧУК Г.

Дәмді тағамның сыры — Ықыласта

Нан — берекенің бастауы, аспаздық — жүрек жылуын талап ететін өнер. ЖНан — берекенің бастауы, аспаздық — жүрек жылуын талап ететін өнер. Жыл сайын 16 қазанда атап өтілетін Нан күні мен 20 қазандағы Аспазшылар күні — дастарқанымыздың сәнін келтіріп, елдің ризық-несібесін молайтып жүрген жандардың еңбегін бағалайтын ерекше күндер. Нанның қадірін біліп, ұннан небір дәмді тағам әзірлейтін, қолының жылуы мен көңілінің мейірімінен әрбір пісірген асына дарытатын жандардың еңбегі қашанда құрметке лайық. Осындай жандардың бірі — Жақсы ауылының тұрғыны, асүйдің қыр-сырын жастайынан меңгеріп, бүгінде дәмхананың дәмді тағамдарымен көпшіліктің көңілінен шығып жүрген Людмила Яковлевна Валиева.

- Людмила апай, ең алдымен, әңгімемізді балалық шағыңыздан бастасақ. Асүйге деген қызығушылығыңыз қалай оянды?

- Мен 1958 жылы Башқұртстанда көпбалалы отбасында дүниеге келдім. Бала кезімнен асүйге жақын болдым. Үйде түрлі тағамдардың дайындалғанын бақылағанды, өзім де бірдеңе жасап көргенді ұнататынмын. Әсіресе тәтті тағамдарға қызығушылығым ерекше еді. Бала болсам да, бәліш пен құймақ дайындауға құмар болдым. Жақындарыма арнап бірдеңе пісіріп, олардың сүйсініп жегенін көру мен үшін үлкен қуаныш болатын. Әр адамның бала күннен жанына жақын бір ісі болады ғой. Мен үшін сол істің бірі — тағам әзірлеу. Ол кезде бұл қызығушылығым болашақта өмірімнің маңызды бөлігіне айналатынын ойлаған да жоқпын. Бірақ жылдар өтсе де, асүйге деген ықыласым бір сәтке де азайған емес.

- Сізді Қазақстанға, соның ішінде Жақсы ауылына қандай жағдай алып келді?

- 1981 жылы жолдасым екеуміз Қазақстанға туыстарымызға қонаққа келдік. Ақмола облысының Жақсы ауылына табан тіредік. Сол кезде дастарқан басын-

да әңгімелесіп отырғанымызда жолдасыма ауылда механизатор болып жұмыс істеуге ұсыныс жасалды. Ол келісімін берді. Сөйтіп, қонаққа келген жерімізде тұрақтап қалдық. Міне, содан бері Жақсы ауылында тұрып келеміз. Арада қаншама жыл өтті. Осы ауылда балаларымыз өсіп, отбасымыз қалыптасты. Жақсы біз үшін туған үйіміздей ыстық мекенге айналды. Адамның өмір жолында күтпеген өзгерістер көп болады ғой. Сол кездегі сапарымыздың бізді осындай ұзақ жылдарға Жақсы ауылымен байланыстыратынын білмедік.

- Жақсы ауылында қандай еңбек жолынан өттіңіз?

- Жақсыдағы элеваторда ұзақ жылдар еңбек еттім. Жұмыс істеп, бала тәрбиелеп, отбасымыздың тіршілігін жасадық. Әрине, кез келген жұмыстың өзіндік қиындығы бар. Бірақ адал еңбек етіп, отбасыңды асырап, бала-шағаның өсіп келе жатқанын көрудің өзі үлкен бақыт қой.

Зейнетке шыққан соң да үйде бос отыру маған қиын болды. Қолымнан келетін іс бар, денсаулығым мүмкіндік беріп тұрғанда еңбек ете бергім келді. Оның үстіне асүйге деген ықыласым бала кезден бар. Сөйтіп, өзіме ұнайтын іспен айналысуды жалғастыруды жөн көрдім.

- Сөйтіп, «Саида» дәмханасына жұмысқа орналастыңыз ғой?

- Иә, зейнетке шыққаннан кейін Жақсы ауылындағы «Саида» дәмханасына жұмысқа орналастым. Қазіргі уақытқа дейін осында еңбек етіп келемін. Бұл жұмыс маған ұнайды. Өзіме жақын іспен айналысып, адамдарға дәмді тағам ұсыну — көңіліме қуаныш сыйлайды. Аспаздықты жақсы көрудің бір сыры — жасаған тағамыңның нәтижесін бірден көресің. Дайындаған асыңды адамдар сүйсініп жеп, ризашылығын білдірсе, еңбегіңнің ақталғаны деп білесің. Сол алғыстың өзі адамға күш береді.

- Дәмханаға келушілер сіздің қолыңыздан шыққан тағамдарды ерекше ұнатады екен. Көбіне қандай тағамдар әзірлейсіз?

- Түрлі тағамдар дайындаймыз. Мен көбіне самса, пирожки, беляши, қамырға оралған шұжықтар, тәтті бәліштер және басқа да ұннан жасалатын тағамдарды әзірлеймін. Әр тағамның өз дайындау тәсілі, өзіне тән ерекшелігі бар. Қамырдың бабын келтіріп, салмасын үйлестіріп, жақсылап пісіру қажет. Бала кезімнен пирог, құймақ, олады, блины және басқа да тәттілерді жасағанды жақсы көретінмін.

16 ҚАЗАН – НАН КҮНІ

Дәмді тағамның сыры — ықыласта

Қазір де осы тағамдарды дайындау маған ерекше ұнайды. Әсіресе жаңа піскен тағамның иісі аңқып, келушілер сүйсініп жеп жатса, көңілің марқаяды. Біздің дәмханаға келіп, тағамдарымызды ұнатып, қайта айналып соғатын тұрақты тұтынушылар бар. Олардың жылы лебізін естіп, алғысын алу біз үшін үлкен қуаныш. Адамдар дәмді тағам жеп қана қоймай, көңілдері көтеріліп қайтса, одан артық не керек?!

- Дәмді тағам әзірлеудің басты құпиясы неде деп ойлайсыз?

- Менің ойымша, ең алдымен, адам өз жұмысын жақсы көруі керек. Кез келген істі шын ықыласпен атқарсаң, оның нәтижесі де жақсы болады. Тағам әзірлегенде ұқыптылық пен тазалыққа, өнімдердің сапасына, қамырдың дұрыс иленуіне ерекше көңіл бөлу қажет. Әсіресе ұнның сапасы маңызды. Осы орайда Жақсыдан шығатын ұнның са-

пасын ерекше атап өткім келеді. Жақсы ұннан иленген қамыр да жақсы болады. Одан пісірілген нан мен бәліштің дәмі де көңілден шығады. Әрине, ұнның сапасымен қатар, оны дұрыс пайдалану, қамырдың бабын білу де маңызды. Меніңше, тағамның дәмі тек оның құрамына ғана байланысты емес. Оны әзірлеген адамның ықыласы мен тәжірибесінің де маңызы зор.

- Сіз алты баланың анасысыз. Балаларыңызға арнап қандай тағамдар

АЙЛЫҚ ӨТІП ЖАТЫР

Өмірін ел тыныштығына арнаған ақсақал

Қарттар айлығы – өмірдің талай белесінен өтіп, маңдай терімен елдің дамуына үлес қосқан аға буын өкілдеріне құрмет көрсетіп, олардың өнегелі өмір жолын ұрпаққа үлгі ететін ерекше кезең. Қарияларымыздың әрбір әжімі – өткен күндердің белгісі, әрбір ақыл сөзі – өмір тәжірибесінің жемісі. Олардың жүріп өткен жолына үңілсек, ел басынан өткерген қиындықтарды, адал еңбектің қадірін, отбасы алдындағы жауапкершілік пен адамдық қасиеттердің мәнін тереңірек түсінеміз. «Қарты бар үйдің қазынасы бар» деген халқымыз қашанда ақсақалын ардақтап, үлкенін құрметтеген. Өйткені қария – отбасының ғана емес, тұтас ауылдың рухани тірегі, кейінгі ұрпаққа бағыт-бағдар беретін ақылшы. Осындай ел құрметіне бөленіп, ғұмырын адал еңбекке арнап, бүгінде ұрпағының қызығын көріп отырған жандардың бірі – 1949 жылы Перекатное ауылында дүниеге келген Қозбаев Әлімжан Асаұлы.

Әлімжан ақсақалдың балалық шағы соғыстан кейінгі ауыр кезеңдермен тұспа-тұс келді. Көпбалалы отбасында тәрбиеленіп, шаңырақтың тұңғышы атанған ол жастайынан жауапкершілікті сезініп өсті. Әкесі Аса – Ұлы Отан соғысының ардагері. Майданның ауыртпалығын бастан өткеріп, елге оралған соң ауылдағы элеваторда еңбек етіп, отбасының нәпақасын табуға күш салды. Ал анасы үй шаруасын дөңгелетіп, ұл-қыздарының тәрбиесіне көңіл бөлген аяулы жан еді. Соғыстан кейінгі жылдар ел үшін оңай болған жоқ. Тұрмыс тауқыметі, күнделікті тіршіліктің қиындығы әр отбасының иығына салмақ салды. Осындай шақта ерте есейген Әлімжан ата да мектеп қабырғасында жүріп-ақ еңбекке араласты. Ол отбасының жағдайын түсініп, қолынан келгенше үлкендерге көмектесуге тырысты. Тұңғыш бала болғандықтан, соңынан ерген бауырларына қамқор болып, олардың жайын ойлауды өзіне міндет санады.

Әке тәрбиесі мен ана мейірімін қатар көріп өскен кейіпкеріміз отбасындағы еңбекқорлықты, үлкенге құрмет пен кішіге ізет көрсетуді өмірлік ұстанымына айналдырды. Әкесінің соғыс жылдарындағы ерлігі мен бейбіт күндегі табандылығы да оның бойында елге қызмет етуге деген жауапкершілікті қалыптастырғаны анық. Мектепті тәмамдаған соң Әлімжан Асаұлы азаматтық борышын өтеу үшін Атбасар қаласында әскери қызмет атқарды. Жастық шағының осы кезеңі оның мінезін шыңдап, тәртіпке баулып, жауапкершілігін арттыра түсті. Әскерден оралған соң Жақсыда милиция қызметіне орналасып, құқық қорғау саласындағы еңбек жолын бастады. Осылайша ол өзінің саналы ғұмырындағы жиырма сегіз жылын құқық қорғау органдарына арнады. Бұл – бір адамның өміріндегі ғана емес, тұтас бір кезеңнің шежіресіндегі елеулі еңбек жолы. Өйткені құқық қорғау қызметі – үлкен жауапкершілікті, қырағылықты, сабыр мен табандылықты талап ететін мамандық. Ел тыныштығын күзету, қоғамдық тәртіпті сақтау, тұрғындардың қауіпсіздігін қамтамасыз ету – оңай міндет емес.

Әлімжан Асаұлы қызмет еткен жылдары өзіне жүктелген міндетті адал атқарып, ауыл тұрғындарының тыныштығын қорғауға күш салды. Қызмет барысында тәртіп пен жауапкершілікті басты орынға қойып, халықтың сеніміне ие болуға ұмтылды. Құқық қорғау саласында еңбек ету үшін заңды білу жеткіліксіз, адамды түсіне білу, әр істің байыбына бару, әділдікке ұмтылу да маңызды. Осындай қасиеттер қызмет жолында шыңдалған азаматтың кәсіби болмысын танытады. Бір қызығы, Әлімжан Асаұлының отбасында құқық қорғау саласын таңдағандар аз болмаған. Төрт ағайындының осы салада қызмет етуі – олардың бойындағы тәртіпке, жауапкершілікке және ел алдындағы міндетке деген көзқарастың ортақтығын аңғартады. Бұл да отбасындағы тәлім-тәрбиенің, азаматтық ұстанымның айқын көрінісі болса керек. Ұзақ жылдық қызметі елеусіз қалған жоқ. Еңбегі бағаланып, түрлі наградалар мен алғыс хаттарға ие болды. Әр марапаттың артында табанды еңбек, жауапты кезекшілік, атқарылған міндет пен ел сенімін ақтауға деген талпыныс жатқаны сөзсіз. Дегенмен адам өмірінің шынайы бағасы тек марапаттармен өлшенбейді. Жылдар өте келе ел ішінде жақсы атының қалуы, бұрынғы әріптестерінің құрметі мен ауылдастарының ыстық ықыласына бөленуі – еңбектің ең қымбат жемісі. Бүгінде Әлімжан ақсақалдың Перекатное ауылында сыйлы қария атануы да оның өмір жолының мәнді өткенін аңғартады.

Адам өміріндегі ең үлкен бақыттың бірі – өзіңе серік болатын жанды кездестіріп, шаңырақ көтеру. Қызмет жолына түскен жас Әлімжан да көп ұзамай жүрегіне жақын жанды жолықтырып, отбасын құрды. Екеуі қол ұстасып, өмірдің қуанышы мен қиындығын бірге бөлісіп, ортақ шаңырақтың іргесін бекітті. Бұл отбасында үш қыз бен екі ұл дүниеге келіп, ата-ананың өміріне жаңа мән, жаңа қуаныш сыйлады. Перзент тәрбиелеу – үлкен жауапкершілік. Баланы дүниеге

дайындайтын едіңіз?

- Иә, алты балам бар. Балаларым кішкентай кезінен бастап оларға тәтті тағамдар жасап беруді жақсы көретінмін. Бәліштің түр-түрін, пирожки, құймақ, олады, блины пісіретінмін. Ыстық бауырсақ та дастарқанымыздан үзілмейтін. Балаларымның сүйсініп жегенін көргенде, өзім де қуанып қалатынмын. Ана үшін баласының көңілі тоқ, қарны тоқ болғанынан артық не бар?! Кейде шаршап тұрсаң да, балаларыңның сүйікті тағамын сұрағанын естігенде, бірден асүйге кірісесің. Өйткені ана жүрегі баласының қуанышын бәрінен жоғары қояды. Қазір сол күндерді еске алсам, балаларымның дастарқан басында жиналып отырған сәттері көз алдыма келеді. Асудың иісі, балалардың күлкісі, үйдің берекесі – бәрі де жүрекке жылы естеліктер болып сақталыпты.

- Бүгінде немерелеріңіз де бар. Олар ауылға келгенде әжелерінің қандай тағамдарын сұрайды?

- Немерелерім жазғы демалыста қонаққа келгенде, оларды қуантқым келіп тұрады. Қазіргі балалардың талғамы да өзгерген ғой. Сол себепті оларға хот-дог, сэндвич, түрлі тәттілер әзірлеп беремін. Әрине, дәстүрлі тағамдарымызды да дайындаймын. Немеренің орны бөлек қой. Үйге келгенде олардың көңілін тауып, жақсы көретін тағамдарын жасап беруге тырысамын. Немерелерім сүйсініп тамақтанып, мәз болып жүрсе, мен үшін одан артық бақыт жоқ. Бұрын балаларымды осылай еркелетсем, қазір немерелеріме сол мейірімді төгемін. Әже атанудың өзі бір бақыт екен. Олардың күлкісін естіп, айналамда жүргенін көру маған ерекше қуат береді.

- Ұзақ жылдық еңбек жолыңызда сізге шабыт беретін не нәрсе?

- Маған ең алдымен отбасымның амандығы, балаларымның қуанышы және немерелерімнің шаттығы күш береді. Сонымен қатар өзім әзірлеген тағамдарды адамдардың ұнатып жейтіні де көңіліме қуаныш сыйлайды. Кейде келушілер арнайы келіп, тағамдарымызды мақтап, алғыстарын айтып жатады. Осындай сәттерде еңбегіңнің бағаланғанын сезесің. Мен бұл жұмысты жақсы көремін. Адам өзіне ұнайтын іспен айналысса, шаршағанын да ұмытып кетеді екен. Ең бастысы, денсаулық болып, қолыңнан іс келіп тұрғанда еңбек ете беру керек деп ойлаймын. Жұмыс адамның көңілін сергітеді, өмірге деген қызығушылығын арттырады.

- Өмірлік тәжірибеңізге сүйеніп, жастарға қандай кеңес берер едіңіз?

- Жастарға айтарым – қандай мамандық таңдаса да, өз ісін жақсы көруге үйренсін. Еңбектен қашпасын, бастаған ісін соңына дейін жеткізуге тырыссын. Адамның қолынан келетін өнері болса, оны дамытып, тәжірибе жинағаны дұрыс. Тағы бір айтарым, үлкендердің еңбегін бағалап, нанды қадірлеу керек. Дастарқанға келген тағамның артында қаншама адамның еңбегі бар екенін ұмытпаған жөн. Қарапайым жұмыстың өзін адал атқарсаң, оның да берекесі болады.

- Еңгімеңізге рақмет! Сізге зор денсаулық, отбасыңызға амандық, еңбегіңізге табыс тілейміз!

А. АПАМБАЕВА.

әкелу бір бөлек те, оны саналы азамат етіп өсіру, бойына адамгершілік пен адалдықты сіңіру бір бөлек. Әлімжан ақсақал мен өмірлік серігі балаларын еңбекқорлыққа, үлкенді сыйлауға, кішіге қамқор болуға тәрбиеледі. Әсіресе, «біреудің ала жібін аттамау» деген қарапайым болғанымен, мағынасы терең қағиданы балаларының бойына сіңіруге тырысты.

Алайда тағдыр кейде адамға ауыр сынақтарын да ұсынады. Әлімжан Асаұлының өміріндегі ең ауыр кезеңдердің бірі – аяулы жарының өмірден ерте озуы еді. Өмірлік серігінен айырылу, бір шаңырақтың тірегінен айырылғандай күй кешу оңай емес. Әсіресе, артында бес бірдей перзенті қалған әкенің мойнына түскен жауапкершіліктің салмағы ауыр болды. Сол бір қиын шақта Әлімжан ақсақал қайғыға мойымай, балаларын жеткізуді өмірінің басты мақсатына айналдырды. Әке үшін перзентінің болашағынан артық арман жоқ. Ол бес баласының қамын ойлап, олардың өсіп-жетілуіне, білім алуына, өмірден өз орындарын табуына бар күшін салды. Ана мейірімін аңсаған балаларға әкелік қамқорлығын көрсетіп, отбасындағы жылулықты сақтауға тырысты. Бір өзі бес баланы өсіріп, оқытып, саналы тәрбие беру – үлкен тәзім мен қайратты қажет ететін міндет. Бүгінде сол еңбегінің жемісін көріп отыр. Ұлын ұяға, қызын қияға қондырған ардақты әке балаларының ортасында қадірлі. Бір кездері кішкентай алақанына сыйған перзенттері бүгінде өз алдына шаңырақ көтеріп, әке тәрбиесінің жалғастырушыларына айналды. Әке үшін бұдан асқан қуаныш бар ма?!

Уақыт өз дегенін жасайды. Кеше ғана балаларының болашағы үшін алаңдап жүрген әке бүгінде ұл-қыздарының жетістігіне сүйсініп, немере сүйіп отырған бақытты атаға айналды. Қазіргі таңда бес немере мен екі шөберенің атасы атанған Әлімжан Асаұлы үшін ұрпағының ортасында отыру – өмірдің ең тәтті сыйларының бірі.

Зейнет жасына жеткен соң да Әлімжан Асаұлы қоғамнан қол үзбей, туған ауылында абыройлы ғұмыр кешіп келеді. Қазіргі таңда Перекатное ауылында тұратын ақсақал ауылдастарының арасында ерекше құрметке ие. Оның өмірлік тәжірибесі, сабыры мінезі мен адамгершілік қасиеттері кейінгі буынға өнеге. Бүгінде ол молдалық қызмет атқарып, ауыл тұрғындарына діни тұрғыдан қызмет көрсетіп, Құран оқиды. Бұл – оның өміріндегі тағы бір жауапты міндет. Адам ғұмырының әр кезеңінде қоғамға пайдасын тигізуге ұмтылса, оның өмірі де мағыналы бола түседі. Жылдар бойы құқық қорғау саласында ел тыныштығын күзеткен Әлімжан ақсақал бүгінде ауылдың рухани өміріне араласып, халықтың игілігіне қызмет етіп отыр. Ғұмыр бойы көргені мен түйгені мол Әлімжан ақсақалдың қазіргі жастарға айтар ақылы да қарапайым әрі мағыналы. Әсіресе, отбасылық өмірге қатысты кеңесі көңілге ой салады. Ол жастарға сүйіп қосылған жарларына адал болуды, арадағы сыйластықты жоғалтпауды, бір-біріне түсіністікпен қарап, сабыр мен шыдамдылық танытуды тілейді. Шынында да, отбасының беріктігі бір күнде қалыптаспайды. Ол күнделікті қамқорлықтан, сенімнен, өзара құрметтен және қиындықты бірге еңсеруден құралады.

Ендеше, Әлімжан ақсақалдай елге еңбегі сіңген ардагерлеріміздің мерейі үстем болсын! Дендеріне саулық, көңілдеріне тыныштық, шаңырақтарына шаттық тілейміз. Ұрпақтарының ортасында абыройлы ғұмыр кешіп, немере-шөберелерінің қызығына тоймай, ақылын айтып, батасын беріп жүре берсін! Қариясы қадірлі елдің қазынасы ортаймайды. Үлкенін сыйлаған ұрпақтың жолы ашық, берекесі баянды болмақ.

А. АПАМБАЕВА.

19

КАЗАН – КҮТКАРУШЫЛАР КҮНІ ОКТАБРА - ДЕНЬ СПАСАТЕЛЯ

За каждым выездом — человеческая судьба, за каждой тревогой — готовность прийти на помощь.

Профессия спасателя не знает случайных людей: она требует мужества, выдержки, физической подготовки и умения принимать решения за считанные секунды. За годы службы остаются десятки непростых вызовов, воспоминания о спасенных жизнях и пережитых испытаниях. Но самое главное — верность своему делу и ответственность перед людьми.

Наш собеседник — Мадьяр Тендилович Ишамбеков, посвятивший службе в системе гражданской защиты более двух десятилетий. Сегодня, когда до завершения его профессионального пути остается совсем немного времени, мы поговорили с ним о первом выезде, самых памятных пожарах, цене спасательского труда, поддержке семьи и о том, что значит быть пожарным.

Мадьяр Тендилович, буквально через пару месяцев Вы завершаете службу. Но, думаю, нашим читателям будет интересно узнать: что когда-то привело Вас в профессию спасателя?

На службу в пожарную часть я попал, можно сказать, благодаря спорту. После возвращения из армии я какое-то время оставался без работы. В то время у меня были знакомые, которые уже служили в пожарной части. Однажды они попросили меня сыграть в футбол за команду подразделения. Казалось бы, обычная спортивная встреча, но именно она во многом определила мой дальнейший профессиональный путь. Во время игры меня заметил начальник части Валерий Владимирович Дмитриичук. Он увидел во мне потенциал и предложил попробовать свои силы в службе гражданской защиты. Я решил воспользоваться этой возможностью, и в 2000 году начался мой путь в профессии спасателя.

Сегодня, оглядываясь назад, я понимаю, что все началось с обычного футбольного матча. Иногда судьбоносные решения приходят в нашу жизнь совершенно неожиданно. Для меня таким поворотным моментом стала встреча с людьми, которые поверили в меня и открыли дорогу в профессию, которой я посвятил долгие годы своей жизни.

Помните ли Вы свой первый выезд на пожар?

Конечно, помню. В то время мы, молодые сотрудники, только начинавшие свой путь в службе, проходили стажировку. На крупные пожары нас еще не отправляли, поскольку сначала нужно было освоить основы профессии, получить необходимые знания и практические навыки. Поэтому моим первым выездом стал пожар сухой травы вдоль железной дороги. На первый взгляд, такой пожар может показаться не слишком серьезным, однако и в подобных ситуациях важно действовать быстро, грамотно и слаженно. Ведь даже небольшое возгорание сухостоя при определенных погодных условиях может быстро распространиться и создать угрозу для окружающей территории.

Именно с таких, казалось бы, небольших вызовов и начиналось мое профессиональное становление. Постепенно приходил опыт, появлялось понимание специфики нашей работы, учился правильно оценивать обстановку и действовать в команде. В нашей профессии теория обязательно должна подкрепляться практикой, а опыт старших товарищей играет огромную роль.

Никогда не пытались подсчитать, сколько за годы службы у Вас было выездов, сколько людей удалось спасти, сколько имущества сохранить?

Нет, никогда не вел такой подсчет. Для меня это, прежде всего, работа, которую нужно выполнять добросовестно и ответственно. Мы выезжаем на вызовы не ради цифр или статистики, а чтобы помочь людям, спасти их жизни, по возможности сохранить имущество и не допустить распространения огня.

За годы службы довелось столкнуться с самыми разными ситуациями. Были случаи, когда удавалось спасти людей, вовремя остановить распространение огня и сохранить имущество. Но, к сожалению, были и трагические происшествия, когда спасти человека не удавалось, а от домов и хозяйственных построек оставались лишь обгоревшие руины. К таким случаям невозможно привыкнуть, ведь за каждым пожаром стоят человеческие судьбы, чьи-то переживания и утраты.

Наверное, именно поэтому я никогда не считал выезды и не стремился подводить итоги в цифрах. Для меня гораздо важнее осознавать, что ты сделал все возможное в конкретной ситуации, что не остался в стороне и выполнил свой долг. В нашей профессии далеко не все зависит от спасателей, но мы всегда стараемся сделать максимум того, что в наших силах.

Оглядываясь на годы службы, понимаешь: самое главное — это количество выездов, а то, что за каждым из них стояла чья-то жизнь, чья-то надежда на помощь. И если хотя бы одного человека удалось уберечь от беды, значит, наша работа была не напрасной.

Вы рассказали о первом выезде. А какой случай за годы службы стал для Вас самым запоминающимся?

Наверное, самым запоминающимся стал пожар на элеваторе, где горели складские помещения. Ситуация была очень сложной, огонь представлял серьезную опасность, поэтому к тушению привлекли дополнительные силы, в том числе подразделения из соседнего Атбасарского района. В те годы условия работы были гораздо сложнее, чем сейчас. Индивидуальными средствами защиты органов дыхания нас тогда не обеспечивали, поэтому приходилось работать практически без защиты от дыма. Во время тушения я оказался в очень опасной ситуации: в какой-то момент провалился под крышу и сильно надышался дымом. Выбраться оттуда удалось с большим трудом.

Этот случай я запомнил на всю жизнь. Когда оказываешься в подобной ситуации, особенно остро понимаешь, насколько опасна наша профессия. На пожаре все может измениться за считанные секунды, и даже опыт не всегда может уберечь от непредвиденных обстоятельств. Именно поэтому так важны осторожность, слаженность действий и взаимовыручка между коллегами.

ГЕРОИ РЯДОМ С НАМИ

Я считаю, что на каждом пожаре от скорости и правильности действий спасателей зависит очень многое, порой — человеческая жизнь. В нашей профессии нельзя терять ни минуты, но при этом важно сохранять хладнокровие, правильно оценивать обстановку и действовать грамотно. Здесь имеет значение не только скорость реакции одного человека, но и слаженная работа всей команды. Каждый должен четко понимать свои задачи, доверять коллегам и быть готовым прийти на помощь товарищу. Когда удается своевременно справиться с поставленной задачей, предотвратить беду или помочь человеку, испытываешь чувство глубокого удовлетворения. Понимаешь, что все твои усилия, знания и многолетний опыт не напрасны, что ты действительно занимаешься важным и нужным делом.

Для меня самое главное — осознавать, что ты сделал все возможное в сложившейся ситуации. Именно в такие моменты особенно остро чувствуешь значимость службы и понимаешь, ради чего приходишь на работу каждый день. Ведь спасатель — это не просто профессия, а большая ответственность за жизни и безопасность людей.

Испытываете ли Вы страх, когда отправляетесь на вызов? Или многолетний опыт уже помогает полностью контролировать эмоции?

Конечно, в первые годы службы страх и переживания были. Особенно тяжело было сталкиваться со случаями гибели людей. К таким ситуациям невозможно сразу привыкнуть, ведь за каждой трагедией стоят человеческие жизни, семьи, близкие. Эмоционально это очень непросто.

Бывало и физически тяжело. За одну смену порой приходилось выезжать на семь-восемь вызовов. Представьте, сколько сил это отнимает: каждый раз нужно быстро собраться, оценить обстановку, приступить к работе и быть готовым к новым испытаниям. А после одного вызова порой не успеваешь даже перевести дух, как поступает следующий. С годами, конечно, приходит опыт. Учишься лучше контролировать свои эмоции, сохранять спокойствие и сосредоточиваться на поставленной задаче. Со временем начинаешь воспринимать происходящее более профессионально: понимаешь, что на вызове нельзя поддаваться панике, нужно действовать четко и хладнокровно. Но это не значит, что становишься равнодушным к чужой беде. Просто постепенно учишься отделять работу от личных переживаний. Если каждый случай пропускать через себя, эмоционально выдерживать такую службу очень сложно. Поэтому важно уметь собраться в нужный момент и выполнять свои обязанности, даже когда ситуация непростая. Думаю, именно в этом и заключается профессионализм спасателя — не в отсутствии страха, а в умении справляться с эмоциями и делать все необходимое, чтобы помочь людям.

Как Ваша семья относится к Вашей профессии? Ведь работа спасателя связана с риском и постоянным эмоциональным напряжением.

Моя семья — супруга и трое детей — относится к моей работе с пониманием. Думаю, они осознают всю значимость и ответственность моей службы, ведь многое узнают из моих рассказов, а также из историй моих коллег. Конечно, далеко не обо всем рассказываю дома. Есть тяжелые случаи, подробностями которых не хочется делиться с родными, чтобы лишний раз не заставлять их переживать. Но о некоторых ситуациях все же рассказываю, чтобы они понимали, с чем нам приходится сталкиваться на службе. Поддержка семьи для меня очень важна. Когда дома тебя понимают и поддерживают, это придает сил и помогает справляться с трудностями.

Более того, мой сын, который сейчас учится в десятом классе, уже задумывается о том, чтобы в будущем прийти работать в пожарную часть. Но сначала он хочет пройти службу в армии. Конечно, окончательное решение еще впереди, но мне приятно, что у него появился такой интерес к моей профессии.

Думаю, это тоже говорит о том, что в нашей семье правильно понимают значение службы спасателя. Для меня важно, чтобы дети осознавали не только ее героическую сторону, но и всю ответственность, дисциплину и готовность помогать людям, которых она требует.

Что, на Ваш взгляд, самое сложное в работе спасателя: физическая нагрузка, психологическое напряжение или необходимость за считанные секунды принимать ответственные решения?

Думаю, выделить что-то одно сложно, потому что в нашей профессии все это тесно взаимосвязано. Каждый человек индивидуален: кто-то легче справляется с большими физическими нагрузками, без особого труда сдает необходимые нормативы, а кто-то отличается выдержкой и умеет сохранять спокойствие даже в самых сложных ситуациях. У каждого есть свои сильные стороны, и в нашей работе важно уметь применять их на практике. Но принимать решения на месте происшествия должен уметь каждый спасатель. Иногда счет идет буквально на секунды, и от того, насколько быстро и правильно ты оценишь обстановку, зависит дальнейший ход событий. При этом важно не просто действовать быстро, но и понимать возможные последствия своих решений, ведь на кону может стоять человеческая жизнь.

Конечно, всему этому учатся не за один день. Нужны постоянные тренировки, дисциплина, знания и практический опыт. Со временем начинаешь лучше ориентироваться в обстановке, быстрее находить правильные решения и понимать, как действовать в той или иной ситуации.

рваться в обстановке, быстрее находить правильные решения и понимать, как действовать в той или иной ситуации.

При этом я считаю, что спасатель не может полагаться только на собственные силы и навыки. Наша работа — это всегда командное взаимодействие. Каждый выполняет свою задачу, и от того, насколько слаженно работает весь расчет, зависит общий результат. Поэтому физическая подготовка, психологическая устойчивость и умение принимать решения одинаково важны — в нашей профессии все эти качества дополняют друг друга.

Как спасатели готовятся к чрезвычайным ситуациям? Насколько важны регулярные тренировки и отработка действий в различных условиях?

У многих людей сложилось представление, что сотрудники пожарной части большую часть времени просто сидят и ждут вызова. На самом деле это далеко не так. Наша служба требует постоянной готовности, поэтому сотрудники части ежедневно, согласно установленному графику, проходят различные виды занятий и учений как непосредственно в части, так и на закрепленных объектах.

Одно из основных направлений подготовки — пожарно-тактические занятия (ПТЗ). Они включают теоретическую и практическую части. Во время теоретических занятий мы изучаем правила тушения пожаров, особенности района выезда, характеристики зданий и объектов, а также возможные риски, с которыми сотрудники могут столкнуться при выполнении боевой задачи. Практическая часть направлена на отработку необходимых нормативов и закрепление полученных знаний.

Кроме того, проводятся пожарно-тактические учения (ПТУ), которые позволяют отрабатывать действия подразделений в условиях, приближенных к реальным чрезвычайным ситуациям. Во время таких учений совершенствуются навыки боевого развертывания, проверяется слаженность работы личного состава и готовность сотрудников оперативно реагировать на различные сценарии происшествий.

Особое внимание уделяется выполнению нормативов: надеванию боевой одежды и пожарной экипировки на время, сбору личного состава и выезду по тревоге, прокладке рукавных линий и другим действиям, которые необходимо выполнять быстро и четко. Также проводятся занятия с использованием средств индивидуальной защиты органов дыхания (СИЗОД), позволяющие отрабатывать работу в условиях задымления и ограниченной видимости.

Регулярные тренировки имеют огромное значение. На пожаре нет времени вспоминать, как правильно выполнять то или иное действие, — необходимые навыки должны быть доведены до автоматизма. Чем чаще отработываешь различные ситуации на занятиях, тем увереннее действуешь в реальных условиях. Наша задача — быть готовыми к любому вызову. Ведь заранее невозможно знать, где произойдет пожар, насколько сложной окажется обстановка и какая помощь потребуется людям. Именно поэтому подготовка не прекращается ни на один день: от нее зависит безопасность самих спасателей, слаженность работы подразделения и, самое главное, возможность своевременно прийти на помощь тем, кто оказался в беде.

И напоследок: что бы Вы хотели пожелать своим коллегам в преддверии профессионального праздника — Дня спасателя?

Хочу поздравить своих коллег с праздником и пожелать всем крепкого здоровья, семейного благополучия, душевного тепла, уверенности в своих силах и новых профессиональных успехов! Пусть количество тревожных вызовов будет меньше, каждый выезд завершается благополучно, а дома всегда ждут любящие и близкие люди.

Беседу вела Н. ВАСИЛЬЕВА.

Әкеге деген сағыныш – жүректегі жазылмас жара

Адам баласының жүрегінде ерекше орын алатын жандар болады. Солардың бірі емес, бірегейі – әке. Әке деген бір ғана сөздің өзінде қаншама мағына, қаншама мейірім, қаншама сағыныш жатыр десеңізші... Бала үшін әке – отбасының тірегі, қорғаны, ақылшысы, өмір жолындағы бағыт-бағдар берер темірқазығы. Әкенің қадірін кейде жанымызда жүргенде толық сезіне бермейміз. Күнделікті тіршіліктің күйбеңімен оның айтқан ақылын естіп, қабағына қарап, батасын алып жүргенімізді қалыпты нәрсе санаймыз. «Әкем бар ғой...» деген сенім адамның көңілінде ерекше бір тыныштық сыйлап тұрады. Ал сол сенімнің орнын бір күні мәңгілік үнсіздік басқанда ғана әкенің өмірдегі орнының қаншалықты үлкен екенін жүректен сезінесің.

Әке бар кезде оның дауысын есту – бақыт. Есіктен кіргенін көру – бақыт. «Қалайсың?» деген бір ауыз сөзін есту – бақыт. Кейде

баланың өзіне байқалмайтын осы қарапайым сәттердің барлығы кейін ең қымбат естелікке айналады. Әсіресе әкеден айырылғаннан кейін оның орнын ешкімнің баса алмайтынын түсінесің. Үйдің төрі бұрынғыдай болғанымен, төрде отырған әкең жоқ. Дастарқан жайылады, адамдар сөйлеседі, тіршілік жалғасады. Бірақ көңілдің бір түкпірінде ешкім толтыра алмайтын бос кеңістік пайда болады. Сағыныштың ең ауыры – қайтып оралмайтын адамды сағыну. Әкені сағынғанда оның дауысын іздейсің. Жүрісің, күлкісің, сөйлеген сөзін, тіпті кейде ұрысқаның да аңсайсың. Бұрын естіп жүріп мән бермеген қарапайым сөздердің өзі кейін жүрекке ыстық болып қалады. «Балам», «құлыным», «аман жүр» деген сөздердің қадірін енді ғана түсінесің.

Кейде телефонды қолыңа алып, әкеге хабарласқың келеді. Бір жаңалығыңды айтқың келеді. Жетістігіңмен бөліскің келеді. «Әке, мен...» деп басталған сөздің жалғасын айтуға мүмкіндік жоқ екенін түсінген сәт – жанды ауыртатын ерекше сезім. Өмірдің ең өкінішті тұсы да осында шығар. Адам жақындарының жанында жүргенде көп нәрсені кейінге қалдырады. «Кейін айтамын», «кейін барамын», «кейін сөйлесемін» дейді. Бірақ сол «кейіннің» әрдайым келе бермейтінін ойламайды. Сондықтан әкені бар кезінде қадірлеу керек. Оның қасына отырып әңгімесін тыңдау керек. Шаршап келгенде жағдайын сұрау керек. Батасын алу керек. Құшағына кіріп, жақсы көретініңді айту керек. Кейде себепсіз ғана хабарласып, «Әке, сізді сағындым» деудің өзі – үлкен бақыт. Әкенің көңілін табу үшін міндетті түрде үлкен сыйлықтың қажеті жоқ. Кейде жылы сөз, бір кесе шай, бірге өткізген бір сағат, маңдайынан сүйіп, амандығын сұрау – әке үшін дүниедегі ең қымбат сый болуы мүмкін.

Әйел бақыты – жүректің ең нәзік сезімі

18 қазан – Халықаралық әйелдер бақыты күні. Бұл мереке – әйелдің жан дүниесіне үңіліп, оның өмірдегі орны мен қадірін, махаббатын, мейірімін, арман-тілегін бағамдайтын ерекше күн. Әйел – бір әулеттің берекесін кіргізіп, бір шаңырақтың шырағын жағып, айналасына жылулық сыйлайтын жан. Оның бақыты кейде көзге көрінбейтін кішкентай қуаныштардан құралады. Анасының ақ батасын алу, әкесінің маңдайынан сипағанын сезіну, бауырларының жанында алаңсыз күлу, сүйгенінен жылы сөз есту, баласының «мама» деген үнін тыңдау – міне, әйел жүрегін тербейтін шынайы бақыттың белгілері осылар.

Қыздың бақыты – ата-анасының алақанында демекші, әйел бақытының бастауы – туған үйі, аялы алақанын тосқан ата-анасы, еркелетіп өсірген отбасы. Қыз бала үшін әке – асқар тау, ана – мейірімнің мөлдір бұлағы. Әкесінің «қызым» деген бір ауыз

сөзі көңілін көкке көтерсе, анасының құшағы дүниедегі ең қауіпсіз мекенге айналады. Қыз бала сол үйде еркелейді, шаттанады, армандайды. Кейде болмашы нәрсеге ренжіп, анасына мұңын шағады, кейде әкесіне еркелей отырып, қалағанын сұрайды. Ал ата-анасы үшін қызының күлкісі мен шаттығынан асқан байлық жоқ. Қыздың балалық шағы – өмір бойы сағынышпен еске алатын ең аяулы кезең. Сол үйдің төрінде ойнаған сәттері, анасының асүйден шақырған дауысы, әкесінің жұмыстан келгенін асыға күтуі, мерекеде киетін әдемі көйлегі, туған күнінде айтылған ақ тілектер – бәрі де жүрек түкпірінде сақталып қалады. Уақыт өте келе қыз бойжетіп, өмірдің жаңа белестеріне қадам басады. Алайда жасы қаншаға келсе де, ата-анасының алдында ол баяғы ерке қыз қалпында қала береді.

Өпке мен сіңлі арасындағы үзілмес байланыс деп жатады, ия, дұрыс – ақ. Қыз баланың өміріндегі тағы бір қымбат қазына – бауырлары. Әсіресе, әпкесі мен сіңлісінің арасындағы байланыстың орны бөлек. Бір үйде өскен қыздардың ортақ естеліктері, бірге өткізген балалық шақтары, бір-біріне айтқан сырлары мен бөліскен армандары уақыт өткен сайын қымбаттай түседі. Өпке – сіңлі үшін ақылшы, сырлас, кейде екінші анадай қамқор жан. Ал сіңлі – әпкенің жүрегіне қуаныш сыйлайтын, еркелетіп, аялап жүретін аяулысы. Бала күнгі болмашы реніштер мен ойын үстіндегі келіспеушіліктер де кейін тәтті естелікке айналады. Бір көйлекті кезектесіп киіп, бір-бірінің шамашын өріп, түн ортасына дейін әңгімелескен сәттерді ұмыту мүмкін бе?!

Өмірдің ағысы оларды әр жаққа алып кетсе де, бауырлық сезім ешқашан әлсіремейді. Бірі тұрмысқа шығып, келін атанса, бірі ана атанып, өз алдына шаңырақ көтереді. Бірақ әпке мен сіңлінің жүрегіндегі жақындық сол күйі сақталады. Қуаныш болса – бірге бөліседі, қиындық туса – бір-біріне сүйеу болады. Кейде ұзақ сөйлеспесе де, бір ауыз телефон қоңырауының өзі

Әкелер сезімін көп жағдайда сөзбен білдіре бермейді. Олар баласына деген махаббатын еңбегімен көрсетеді. Таңның атысынан күннің батысына дейін отбасы үшін маңдай терін төгеді. Баласының киімі бүтін, қарны тоқ, болашағы жарқын болуы үшін барын салады. Қиындыққа өзі төзіп, баласына білдірмеуге тырысады. Әке – үнсіз сүйетін жан. Ол баласының әр қадамын бақылап, сырттай тілеуін тілеп отырады. Бала сүрінсе, қайта тұруға үйретеді. Қателессе, ақыл айтады. Жол таңдаса, жөн сілтейді. Ал баласы есейіп, өз алдына кеткенде де оның көңілі балаға алаңдап тұрады. «Әкенің жақсылығын балада білмесең, балаңда білерсің» деген халық сөзі осындайда ойға оралады. Әке болған адам ғана әкелік жауапкершіліктің салмағын терең сезінетін шығар. Кеше ғана әкесінің жанында жүрген бала бүгін өз перзентіне әке болып, әкесінен көрген тәрбиесін жалғастырады.

Ал әкесі өмірден өткен жан үшін әкелік ақылдың орны бөлек сезіледі. Қуанышты күнде де әкенің жоқтығы білінеді. Үйлену тойында, балаңның дүниеге келгенінде, үлкен жетістікке жеткенде ең бірінші әкеңе сүйінші сұрағың келеді. Бірақ ол жоқ... Сонда жүрекке бір ауыр ой келеді: «Осы қуанышымды әкем көргенде ғой...». Адамның өмірінде қуанышты сәттер көп болғанымен, кейбір қуаныштар әкесіз толық болмайтындай көрінеді. Өйткені бала қанша жерден ержетсе де, қанша жасқа келсе де, әкесі үшін бәрібір бала болып қала береді. Әкең өмірден өткеннен кейін оның берген тәрбиесі, айтқан сөзі, үйреткен өнегесі бойыңнан көріне бастайды. Сонда барып «Әкем осылай айтушы еді», «Әкем осылай жасайтын», «Әкем мұндайда не дер еді?» деп ойлайсың. Бір кездері күнделікті естілген әкелік сөздердің әрқайсысы енді өмірлік өсиетке айналады.

Әке кеткен соң оның орнын ешкім алмастыра алмайды. Бірақ оның ізін жалғастыруға болады. Әкеден алған тәрбиені балаңа беру, оның жақсы қасиеттерін ұрпаққа жеткізу, есімін құрметпен атау, артында қалған аманыңа на адал болу – әкеге деген ең үлкен құрметтің бірі. Әкені сағыну – уақытпен жоғалатын сезім емес. Жылдар өткен сайын сағыныштың түрі өзгеруі мүмкін, бірақ жүректегі орны өзгермейді. Бір кездері көзге жас келтірген естелік кейін жылы жымыспен еске алынуы мүмкін. Бірақ сол сағыныш бәрібір жүректе өмір сүре береді. Кейде көкке қарап тұрып, әкеңнің жұлдыздардың арасынан қарап тұрғанын елестетесің. «Балам аман жүр ме екен?» деп тілеуінді тілеп тұрғандай сезіледі. Оның тәрбиесі мен ақылы сенің бойыңда жалғасып келе жатқанын ойлайсың.

Сондықтан әкесі бар адамдарға айтарымыз – әкеңіздің қадірін дәл қазір біліңіздер. Жанына жиі барыңыздар. Қолын алыңыздар. Әңгімесін тыңдаңыздар. Қабағына қараңыздар. Батасын алыңыздар. Жылы сөздеріңізді аямаңыздар. Өйткені өмірде көп нәрсені қайта сатып алуға, қайта жасауға болады. Бірақ әкемен бірге өткізілмей қалған уақытты ешқандай дүние қайтара алмайды. Әкеңіз қасыңызда болса – бұл үлкен бақыт. Оның дауысы естіліп, үйдің төрінде орны болса – бұл үлкен байлық. Ал әкеңіз өмірден өткен болса, оның рухына дұға бағыштап, жақсы істерімен еске алыңыз. Себебі әкеңіздің сізге қалдырған ең үлкен мұрасы – дүние-мүлік емес, тәрбие, өнеге, ақыл және жүрегіңізге жазылған өшпес із.

Әке – өмірдегі ең биік қорған.

Әке – баласының арқасүйер тауы.

Әке – үнсіз ғана баласының бақытын тілейтін жүрек.

Ал әкеге деген сағыныш...

Ол – жүректің ең терең түкпірінде өмір бойы сақталатын, ешкімге ұқсамайтын, ешнәрсемен алмастырылмайтын қасиетті сезім. Ия, әкелеріңіз бар болса, қадірлеңіздер.

Қолдарыңыздан ұстап, батасын алыңыздар.

«Әке, сізді жақсы көремін» деуден ешқашан ұялмаңыздар.

Өйткені ертең бұл сөзді айтуға мүмкіндік болмай қалуы мүмкін...

А. АПАМБАЕВА.

сағынышты басып, көңілге медет сыйлайды.

Ана атану – жүректің жаңадан соғуы, бұл да әйел бақытының ішіндегі ең кереметтерінің бірі. Қыз баланың өмірі тұрмыс құрып, өз алдына шаңырақ көтергенде жаңа арнаға бұрылады. Кеше ғана ата-анасының ерке қызы болған жан енді бір әулеттің келіні, бір азаматтың аяулы жары атанады. Ал уақыт өте келе ана болу бақытына кенелгенде, оның жүрегінде бұрын-соңды сезінбеген ерекше сезім оянады. Ана атану – әйел өміріндегі ең ғажайып кезеңдердің бірі. Сәбиін алғаш құшағына алған сәтте оның әлемі өзгеріп сала береді. Кішкентай ғана алақан, мөлдір жанар, әлсіз ғана үн – бәрі де ананың жүрегіне мәңгілікке жазылып қалады. Сол сәттен бастап оның өмірінде жаңа жауапкершілік, жаңа арман, жаңа үміт пайда болады. Бұрын өзі үшін алаңдаса, енді баласының амандығын ойлайды. Бұрын өзінің болашағын армандаса, енді сол армандарын перзентінің келешегімен байланыстырады. Ана бақыты баласының алғашқы қадамынан, алғаш сөйлеген сөзінен, мектеп табалдырығын аттаған күнінен, кішкентай жетістіктерінен көрінеді. Баласы ауырса, ана жүрегі бірге ауырады, қуанышқа бөленсе, анасының жүзі нұрлана түседі. Перзенті есейіп, өз жолын тапқан сайын ана оның әр жетістігіне іштей мақтанып, тілеуін тілеп отырады.

Аяулы жар болу – ортақ өмірдің әдемі әуені деп есептеймін. Әйел бақытының тағы бір қыры – сүйген жарының жанында өзін қадірлі, құрметті әрі сүйікті сезінуі. Отбасылық өмір дегеніміз тек бір шаңырақ астында өмір сүру емес. Ол – бір-бірінің қуанышы мен қиындығын бөлісу, ортақ мақсатқа ұмтылу, кейде үнсіз-ақ түсінісу, кейде бір ауыз жылы сөзбен көңілін көтеру. Әйел үшін жарының «шаршадың ба?», «көңілің қалай?», «саған қалай көмектессем болады?» деген қарапайым сұрақтарының өзі үлкен демеу болуы мүмкін. Өйткені әйел де шаршайды, әйел де кейде әлсіздік танытады, әйелдің де біреудің қамқорлығына бөленгісі келетін сәттері болады. Үнемі өзгеге сүйеу болып жүрген жанның өзі де сүйеніш іздейді. Нағыз отбасылық бақыт – әйелдің барлық ауыртпалықты жалғыз көтеруінде емес, ерлі-зайыптылардың бір-біріне тірек болуында. Шаңырақтың берекесі өзара сыйластықтан, сенімнен, сабырдан және ортақ жауапкершіліктен құралады. Ер адам әйелінің еңбегін бағалап, арманын қолдап, пікіріне құлақ асса, әйел де отбасының жылуын сақтап, ортақ өмірге мейірім мен шуақ сыйлайды.

Әйел бақыты – өзін ұмытпай өмір сүруде екені айдан анық. Әйел көбіне айналасындағы адамдардың қамын ойлап, өз тілегін кейінге ысырып қояды. Алдымен ата-анасын, содан кейін бауырларын, жары мен балаларын ойлайды. Бірінің көңілін қалдырмауға, бірінің жүгін жеңілдетуге тырысады. Үйдің тірлігін де, отбасының берекесін де, жақындарының амандығын да жүрегіне сыйғызады. Бірақ осындай мейірім иесі өзінің де бақытты болуға құқылы екенін ұмытпауы керек. Әйелдің бақыты тек отбасының тыныштығымен шектелмейді. Оның өз арманы, қызығушылығы, мақсаты, дамуға деген ұмтылысы бар. Бірі сүйікті мамандығымен айналысып, еңбегінің жемісін көргенде бақытты сезінеді. Енді бірі өнерден шабыт алады, кітап оқып, білімін жетілдіреді, табиғат аясында серуендеп, көңілін тынықтырады. Ал кейбірі жақындарымен әңгімелесіп, бір сәт тыныштықта отырып, өзімен-өзі сырласудан қуат алады.

Әйелдің күлкісі – шаңырақтың шуағы. Қазақ халқы ежелден әйелді отбасының ұйытқысы, шаңырақтың берекесі деп қадірлеген. «Ана көрген тон пішер», «Қыз өссе – елдің көркі» деген мақалдар қыз тәрбиесі мен ананың қоғамдағы орнын айқындайды. Дегенмен әйелдің қадір-қасиеті тек үй шаруасымен немесе отбасы алдындағы міндеттерімен шектелмейді. Ол – қоғамның дамуына үлес қосатын маман, елдің ертеңіне алаңдайтын азамат, өнер мен білімнің өркендеуіне еңбек сіңіретін тұлға. Бүгінгі әйел білімді де білікті, батыл да ізденімпаз. Ол түрлі салада еңбек етіп, өз ісінің шебері атанып жүр. Қызметте жетістікке жетіп, қоғамдық өмірге белсене араласа отырып, отбасына да көңіл бөлуге тырысады. Оның әр күні жоспарға толы, әр қадамы жауапкершілікке негізделген. Осындай сәттерде әйелге қолдау көрсету, оның еңбегін мойындау, жетістігіне қуану – айналасындағы адамдардың адамгершілік парызы.

А. АПАМБАЕВА.

НОВОСТИ СПОРТА

СПАРТАКИАДА «НАДЕЖДА» — СОРЕВНОВАНИЯ,
В КОТОРЫХ ВАЖЕН КАЖДЫЙ

чувствовать азарт соревнований и встретиться с единомышленниками. Но равнодушных к происходящему не было: за каждым результатом стояли старание, сосредоточенность и желание выступить как можно лучше.

В состязаниях по асық ату самым метким оказался Игнат Солодов. Второе место занял Бахытбек Садвакасов, третье - Мадияр Еткан.

В армрестлинге участникам понадобились сила, выдержка и умение собраться в решающий момент. Среди женщин победу одержала Маншук Беркинбаева, второе место заняла Светлана Султанбекова, третье - Роза Ильина. В мужских поединках лучшим стал Игнат Солодов. Серебряным призёром оказался Талгат Байбеков, бронзовым - Владимир Кабенюк.

В стрельбе из пневматической винтовки многое зависело от точности и умения сохранять спокойствие. Среди мужчин первое место завоевал Уланбек Айдарбеков, второе - Бахытбек Садвакасов, третье - Игнат Солодов. У женщин лучшей стала Светлана Лопата. Второе место досталось Светлане Султанбековой, третье у Маншук Беркинбаевой.

Не меньше внимания привлекли интеллектуальные состязания. В шашках важно не только видеть следующий ход, но и предугадывать замысел соперника, сохранять терпение и не упускать деталей. Среди мужчин победителем

стал Талгат Байбеков, второе место занял Байтас Мусин, третье - Жолдасбек Жабагин. В женском зачёте первое место завоевала Светлана Лопата, второе - Роза Ильина, третье — Маншук Беркинбаева.

В национальной игре тоғызқумалак, где успех зависит от расчёта, внимания и стратегического мышления, среди женщин первенствовала Маншук Беркинбаева. Второе место заняла Светлана Султанбекова, третье - Роза Ильина. Среди мужчин лучшим стал Байтас Мусин, серебряную награду получил Уланбек Айдарбеков, бронзовую - Жолдасбек Жабагин.

Завершили спортивную программу соревнования по настольному теннису. Здесь важны быстрая реакция, точность движений и способность мгновенно менять тактику. Первое место занял Уланбек Айдарбеков, второе - Бахтияр Оразбеков, третье - Игнат Солодов.

Итоги спартакиады показали, насколько разными могут быть спортивные таланты. Одни участники отличились силой и выносливостью, другие - меткостью, третьи - выдержкой и стратегическим мышлением. Кто-то поднялся на высшую ступень пьедестала сразу в нескольких дисциплинах, а для кого-то ценным результатом стало само участие.

У спартакиады «Надежда» есть своя особая ценность. Такие встречи дают возможность не только испытать себя в соревнованиях, но и пообщаться, увидеть знакомых, завести новые знакомства и разделить радость спортивного дня. Здесь победа измеряется не одними медалями: важны и личные достижения, и желание двигаться дальше, и поддержка людей, которые понимают друг друга без лишних слов.

Поздравляем победителей и призёров спартакиады! Пусть впереди будет ещё немало поводов для встреч, новых результатов и заслуженной радости от собственных достижений.

Соб инф.

Список лиц, получивших земельные участки за 3 квартал 2026 года

№	Решение/Постановление	Целевое назначение	Площадь, га	Местоположение	Вид права	Срок аренды
июль						
1	Решение акима Тарасовского сельского округа №КЗ50VVX00598473 от 02.07.2026	Для расширения и реконструкции производственных объектов хлебоприемного пункта	8,2698 га	Село Казахское, улица Казахская	Временное возмездное краткосрочное	3 года
август						
1	Постановление акима Жаксынского района №а-7/127 от 20.08.2026	Для ведения к/х	462,0	В административных границах Жанакийминского сельского округа	Временное возмездное долгосрочное	10 лет
2	Постановление акима Жаксынского района №а-7/128 от 20.08.2026	Для ведения к/х	509,0	В административных границах села Терсакан	Временное возмездное долгосрочное	10 лет
3	Решение акима Кызылсайского сельского округа №КЗ18VVX00628731 от 26.08.2026	Для ведения личного подсобного хозяйства	0,0229 га	село Кировское, улица Сакена Сейфуллина, 31	Временное возмездное краткосрочное	4 года
4	Решение акима села Жаксы №КЗ78VVX00628912 от 26.08.2026	Для ведения личного подсобного хозяйства	0,0430 га	Село Жаксы, улица Амангельды, гараж 14/2	Временное возмездное краткосрочное	4 года
сентябрь						
1	Решение акима села Жаксы № КЗ88VBG01837866 от 22.09.2026	ИЖС	0,1000	Лозовое, Парковая 11	Частная	-
2	решения акима села Жаксы №КЗ92VVX00641173 от 25 сентября 2026 года	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,0103	Село Жаксы	право временного возмездного долгосрочного	10 лет
3	решения акима села Жаксы №КЗ60VVX00641167 от 25 сентября 2026 года,	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,0475	Село Жаксы	право временного возмездного долгосрочного	10 лет
4	решения акима Беловодского сельского округа №КЗ47VVX00642468 от 29 сентября 2026 года	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,1637	Перекатное	право временного возмездного долгосрочного	10 лет
5	решения акима Беловодского сельского округа №КЗ90VVX00642470 от 29 сентября 2026 года	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,2500	Перекатное	право временного возмездного долгосрочного	10 лет
6	решения акима села Жаксы №КЗ06VVX00641169 от 25 сентября 2026 года	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,0033	Жаксы	право временного возмездного долгосрочного	10 лет
7	решения акима села Жаксы №КЗ49VVX00641171 от 25 сентября 2026 года,	для эксплуатации и обслуживания железнодорожного пути.	0,0047	Жаксы	право временного возмездного долгосрочного	10 лет

У нотариуса Жаксынского района Бекишевой А. С. открылось наследственное дело после смерти **Мухалиева Асена Яшиковича**, умершего 07.06.2026 года. Наследникам обратиться к нотариусу по адресу: с. Жаксы, ул. К. Туктубаева, 34А, до 07.12.2026 г.

«Қаражон» ЖШС филиалы әсер етуге арналған экологиялық рұқсат алу мақсатында жобалық материалдарды (НДВ, ПЭК, ПУО, ПМ) талқылау бойынша қоғамдық тыңдаулар өткізілетінін хабарлайды.

Әсер етуі мүмкін әкімшілік-аумақтық бірліктердің және қоғамдық тыңдаулар өткізілетін аумақтардың тізбесі (егер бір тыңдау нысанасы бойынша қоғамдық тыңдаулар бірнеше әкімшілік-аумақтық бірлікте өткізілсе): Ақмола облысы, Жаксы ауданы, Қызылсай ауылдық округі, Кировское ауылы.

Тыңдау 25/11/2026 сағат 11:00-де Киров ауылы, Киров көшесі, 11 акт залы мекенжайы бойынша өтеді.

Тыңдауларға қатысу үшін Zoom арқылы қосылуға болады: <https://us05web.zoom.us/j/3497777332?pwd=by2zfdKYDNbOML7s45ezv7jPvgtiBU.1&omn=81167882837> конференция идентификаторы: 349 777 7332 кіру коды: 123456

Ашық жиналысты өткізу мерзімі қоғамдық тыңдауларға қатысушылардың шешімі бойынша қатарынан бес жұмыс күніне дейін ұзартылуы мүмкін.

Бастамашы: «Қаражон» ЖШС, тел.: 8 771 296 90 33.

Объектінің географиялық координаттары: 52° 3'56.43"С 67°12'29.87"В «Green-TAU» ЖШС жобалық құжаттамасын әзірлеуші тел.8(702)1889815. consult_ecopro@mail.ru

Ескертулер мен ұсыныстарды e-mail: e-mail арқылы жіберуге болады: upr.expertiza@mail.ru немесе 8 (7162) 402807 нөміріне қоңырау шалыңыз.

Қоғамдық тыңдауларға шығарылатын материалдар СОС ҰБД сайтында және т. б. орналастырылады <https://ndbecology.gov.kz> және жергілікті атқарушы органның ресми интернет-ресурсында: <https://www.gov.kz/memleket/entities/aqmola-upr?lang=ru>.

Жоспарланып отырған қызмет туралы қосымша ақпаратты қоғамдық тыңдаулар өткізу барысында алуға, сондай-ақ жоспарланып отырған қызметке қатысты құжаттардың көшірмелерін e-mail: consult_ecopro@mail.ru электрондық поштасы немесе 8 702 188 98 15 телефоны арқылы сұратуға болады.

Қоғамдық тыңдаулар өткізу туралы ақпаратқа жұртшылықтың қол жеткізуін қамтамасыз етуге жауапты ЖАО - «Ақмола облысының Табиғи ресурстар және табиғат пайдалануды реттеу басқармасы» ММ, Көкшетау қ., А. Құнанбаев к-сі, 89. тел.: 8 (7162) 402807, e-mail: upr.expertiza@mail.ru

Филиал ТОО «Каражон» уведомляет о проведении общественных слушаний по обсуждению проектных материалов (НДВ, ПЭК, ПУО, ПМ) для получения экологического разрешения на воздействие.

Перечень административно-территориальных единиц на территорию которых может быть оказано воздействие и на территории которых будут проведены общественные слушания (если общественные слушания по одному и тому же предмету слушаний проводятся более чем в одной административно-территориальной единице): Акмолинская область, Жаксынський район, Кызылсайский с.о., с.Кировское.

Слушания состоятся 25/11/2026 в 11:00 часов по адресу: с.Кировское, ул. Кирова, 11, актовй зал.

Для участия в слушаниях можно подключиться через Zoom: <https://us05web.zoom.us/j/3497777332?pwd=by2zfdKYDNbOML7s45ezv7jPvgtiBU.1&omn=81167882837> Идентификатор конференции: 349 777 7332 Код доступа: 123456

Срок проведения открытого собрания может быть продлен до пяти последовательных рабочих дней по решению участников общественных слушаний. Инициатор ТОО «Каражон» тел.: 87712969033

Географические координаты объекта: 52° 3'56.43"С 67°12'29.87"В

Разработчик проектной документации ТОО «Green-TAU» тел. 8(702)1889815. consult_ecopro@mail.ru

Замечания и предложения можно отправить по e-mail: e-mail: upr.expertiza@mail.ru или позвонить по тел. 8 (7162) 402807.

Материалы, выносимые на общественные слушания, будут размещены на сайте НБД СОС и ПР <https://ndbecology.gov.kz> и официальном интернет-ресурсе местного исполнительного органа: <https://www.gov.kz/memleket/entities/aqmola-upr?lang=ru>.

Можно получить дополнительную информацию о намечаемой деятельности, при проведении общественных слушаний, а также запросить копии документов, относящихся к намечаемой деятельности по e-mail: consult_ecopro@mail.ru или по тел: 87021889815.

МИО ответственный за обеспечение доступа общественности к информации о проведении общественных слушаний - ГУ «Управление природных ресурсов и регулирования природопользования Акмолинской области», г. Кокшетау, ул. А. Кунанбаева, 89. тел.: 8 (7162) 402807, e-mail: upr.expertiza@mail.ru

СОБСТВЕННИК И ИЗДАТЕЛЬ: Товарищество с ограниченной ответственностью «Редакция газеты «Жаксынський вестник»
Газета набрана, сверстана в редакции газеты «Жаксынський вестник».

Директор - редактор Васильева Надежда	Свидетельство о постановке на переучет периодического печатного издания, информационного агентства и сетевого издания №КЗ56VPY00062750 от 13.01.2023 года, выдано Министерством информации и общественного развития Республики Казахстан	Наш адрес: 021000 с. Жаксы, ул. Дружбы, 14, 2-й этаж, телефоны 21-0-60, 22-6-02. E-mail: zaks_gaseta@mail.ru www.zhvestnik.kz	Редакция знакомится с письмами читателей, не вступая в переписку. Рукописи не рецензируются и не возвращаются. Редакция уважает, но не всегда разделяет мнение автора публикации. Ответственность за содержание рекламы и объявлений несет рекламодатель.	Газета выходит раз в неделю. Тираж 538 Заказ №1384
--	--	--	---	--

Отпечатана в ТОО «Полиграфия Костанай» г. Костанай, ул. Мауленова, дом 16

МЫ СЛАВИМ ВОЗРАСТ ЗОЛОТОЙ...

ЭНЕРГИЯ ДУШИ И ЛЮБОВЬ К ЛЮДЯМ

Октябрь — особенный месяц, когда мы с особым теплом и уважением говорим о людях старшего поколения, чья жизнь стала примером трудолюбия, активной жизнен-

ной позиции и преданности родному краю. Среди таких людей — Татьяна Геннадьевна Фитиль, председатель совета ветеранов села Новокиенка, женщина, которая и сегодня остаётся деятельной, отзывчивой и неравнодушной к жизни своего села.

Татьяна Геннадьевна родилась в 1959 году в селе Тарасовка. Там прошли её детские и юношеские годы, там же сформировался характер, закладывались жизненные принципы, которые впоследствии помогли ей найти своё призвание в педагогике и общественной деятельности.

После замужества она переехала в Новокиенку, которая со временем стала для неё родным домом. Именно здесь прошли многие годы её трудовой жизни, наполненные работой, заботой о детях и общением с людьми. Татьяна Геннадьевна работала учителем русского языка и литературы, а позднее преподавала историю. Быть педагогом — значит не просто передавать знания, но и помогать молодым людям находить свой путь, учить их думать, понимать окружающий мир и уважать историю своей страны.

И сегодня связь со школьными годами не прерывается. Бывшие ученики помнят свою учительницу, звонят ей, переписываются, интересуются её делами. Для педагога

такая связь — особая награда, ведь она свидетельствует о том, что годы работы оставили добрый след в сердцах учеников. За каждым звонком и сообщением стоят воспоминания о школьных уроках, учительских советах и времени, которое уже стало частью общей истории.

От учительского класса — к общественной работе

1 октября 2023 года жители села Новокиенка избрали Татьяну Геннадьевну председателем совета ветеранов. Это решение стало проявлением доверия людей, которые знают её не понаслышке, ценят её активность и готовность участвовать в общественной жизни.

Сегодня в селе проживают 124 пенсионера. За этой цифрой — судьбы людей, многолетний труд, семейные истории, воспоминания и богатый жизненный опыт. Внимание к старшему поколению, возможность собраться вместе, поговорить по душам и почувствовать себя частью дружного сообщества имеют особое значение.

Ветераны встречаются вечерами, общаются, делятся новостями и, конечно, поют любимые песни. В таких встречах нет ничего сложного или официального, но именно из подобных моментов складывается настоящее человеческое тепло. Иногда человеку достаточно доброго слова, искреннего интереса к его делам и возможности провести время в компании тех, кто его понимает.

Для Татьяны Геннадьевны важно, чтобы люди старшего поколения не оставались в стороне от общественной жизни, сохраняли бодрость духа и чувствовали внимание к себе. Ведь активное долголетие — это не только хорошее самочувствие, но и общение, увлечения, новые впечатления и ощущение собственной востребованности.

Особое место в жизни ветеранов занимает 1 октября — Международный день пожилых людей. Каждый год представители старшего поколения сельского округа отправляются на торжественное мероприятие, где проходят награждения и звучат слова благодарности за многолетний труд и вклад в развитие родного края. Для ветеранов это возможность встретиться, пообщаться, вспомнить пройденный путь и почувствовать, что их труд и жизненный опыт по-прежнему ценят.

Среди главных жизненных достижений Татьяны Геннадьевны — её семья и четыре дочери, которыми она искренне гордится. Сегодня дочери живут в Астане, но, несмотря на расстояние и собственные заботы, не забывают родительский дом и приезжают навестить родителей. Для Татьяны Геннадьевны такие встречи — большая радость, ведь нет ничего дороже возможности собраться всей семьёй, поговорить по душам и провести время с самыми близкими людьми. Семья остаётся источником душевного тепла, поддержки и вдохновения. Забота и внимание дочерей придают ей сил и дарят уверенность в том, что главные жизненные ценности — это родные люди, взаимная поддержка и крепкие семейные узы.

Активность — привычка на всю жизнь

Татьяна Геннадьевна всегда отличалась энергичностью и любовью к общественной жизни. Ещё в молодости она занималась спортом, участвовала в различных мероприятиях, пела в хоре. Её жизнь никогда не ограничивалась только работой и домашними заботами: она старалась быть там, где нужны участие, инициатива и готовность трудиться вместе с другими.

названия многих лекарственных препаратов, знает, для чего они применяются и при каких заболеваниях назначаются. Порой удивляешься, насколько крепкой оказалась её профессиональная память. Даже в свои 75 лет она с лёгкостью может вспомнить то, что было связано с её повседневной работой в больнице много десятилетий назад.

Это ещё раз говорит о том, с какой ответственностью и вниманием она относилась к своему делу. Работа в больнице для неё была не просто местом трудовой занятости — она стала важной частью её жизни, оставившей глубокий след в памяти и сформировавшей особое отношение к людям, заботе о здоровье и помощи тем, кто в ней нуждается.

Выход на заслуженный отдых не стал для Слушаш Бабагумаровны точкой в её активной жизненной деятельности. Скорее, наоборот — появилось больше времени для общения с людьми, для встреч, разговоров и помощи тем, кто в ней нуждался. Постепенно пришло осознание того, что она сама нужна людям, что её внимание, доброе слово и умение выслушать имеют особую ценность.

Есть люди, которые специально получают профессию психолога, годами изучают человеческую психологию, учатся понимать чувства и переживания других. А есть такие люди, которые, кажется, от природы наделены особым даром — чувствовать человека, понимать его настроение, вовремя подобрать нужные слова. К таким людям можно отнести и Слушаш Бабагумаровну. С ней можно просто поговорить — о жизни, о семье, о тревогах и повседневных заботах, — и после этого становится легче. Она не даёт каких-то особых советов, не стремится поучать или наставлять. Она просто внимательно слушает, сопереживает и своим спокойствием помогает человеку разобраться в собственных мыслях и чувствах. После разговора с ней многое становится понятнее, а на душе — спокойнее. Наверное, именно поэтому к ней тянутся люди. К ней приходят не только за помощью, но и просто поговорить, поделиться наболевшим, почувствовать человеческое участие и поддержку. И в этом проявляется ещё одна важная сторона её характера — искренняя потребность быть полезной людям и желание оставаться частью их жизни.

В беседе со мной Слушаш Бабагумаровна особенно тепло отзывалась о своих земляках, а прежде всего — о соседях. По её словам, годы, проведённые рядом с этими людьми, создали между ними особые, почти родственные отношения. Она с такой теплотой рассказывала о своей улице, что невольно понимаешь: для неё это не просто несколько домов, расположенных рядом, а настоящее маленькое сообщество, объединённое взаимным уважением, доверием и готовностью прийти друг другу на помощь. Свою улицу Слушаш Бабагумаровна называет «большим домом». И в этих словах, пожалуй, очень точно отражается её отношение к людям, которые живут рядом. Здесь каждый может спокойно зайти друг к другу в гости, поинтересоваться, как дела, поделиться новостями, попросить совета или помощи. Если у кого-то возникают трудности,

В памяти остались и поездки на уборку картофеля — обычная часть жизни многих поколений сельских жителей. Такие дела объединяли людей, учили взаимовыручке и ответственности, оставляли воспоминания о совместном труде и товариществе. Для тех, кто прошёл через подобные годы, работа в коллективе всегда была не просто обязанностью, а возможностью почувствовать плечо рядом стоящего человека.

И сейчас, находясь на заслуженном отдыхе, Татьяна Геннадьевна не привыкла сидеть без дела. Пенсия открыла для неё возможность уделять больше времени чтению — занятию, которое помогает узнавать новое, размышлять и находить для себя интересные темы. Однако спокойные домашние вечера не вытеснили её стремления быть среди людей и участвовать в жизни родного села.

В её характере по-прежнему чувствуется та самая активность, которая сопровождала её на протяжении многих лет. Меняются обстоятельства, завершается один этап жизни и начинается другой, но желание общаться, приносить пользу и поддерживать окружающих остаётся неизменным.

Месячник пожилых людей напоминает нам о простых, но важных вещах: уважении к старшим, благодарности за их труд, внимании к их повседневным заботам. За каждым человеком старшего поколения стоит большая история — годы работы, воспитание детей, помощь близким, участие в жизни родного села.

Татьяна Геннадьевна Фитиль — одна из тех, кто продолжает вносить свой вклад в общественную жизнь села Новокиенка. Её педагогический опыт, любовь к людям и привычка быть активной помогают ей находить общий язык с представителями разных поколений. Стремление к общению с бывшими учениками ещё раз подтверждает, что добрые отношения, построенные за долгие годы, не исчезают с окончанием трудовой деятельности.

Сегодня она сама помогает сохранять связь между людьми старшего поколения, поддерживать традиции общения и создавать поводы для встреч. Конечно, в этом есть особая ценность: когда люди собираются вместе, поют песни, делятся воспоминаниями и новостями, они сохраняют не только дружеские отношения, но и живую историю своего села.

Пожилым возраст — не повод отказываться от интересов, общения и новых дел. Напротив, это время, когда накопленный опыт может стать поддержкой для окружающих, а свободные часы — возможностью заняться тем, на что прежде не хватало времени.

Изучая жизненный путь Татьяны Геннадьевны можно сделать выводы: активность не измеряется годами. Она живёт в стремлении общаться, в готовности прийти на помощь, в любви к своему делу и в умении радоваться простым вещам. Пока человеку интересна жизнь, пока рядом есть люди, с которыми можно разделить добрые новости, любимую песню или чашку чая, — впереди всегда найдётся место для новых встреч и хороших начинаний.

Благодаря таким людям сельская жизнь становится теплее, ведь они сохраняют преемственность поколений и своим примером показывают, что уважение к старшим начинается с внимания, участия и искренней благодарности.

ПИНЧУК Г.

ЧЕЛОВЕК С ДОБРОЙ ДУШОЙ

В любом селе есть человек, которого знают если не все, то большая часть жителей. К нему обращаются за советом и поддержкой, с ним делятся радостями и переживаниями, к его мнению прислушиваются. Это человек, который всегда готов прийти на помощь, поддержать добрым словом, подсказать и направить. Его жизненный опыт, мудрость и неравнодушие вызывают уважение у окружающих. Такие люди становятся настоящей опорой для земляков. Они принимают активное участие в жизни села, интересуются его историей, заботятся о сохранении традиций и всегда остаются рядом, когда нужна помощь. Их знают и ценят не только за профессиональные заслуги, но прежде всего за человеческие качества — доброту, отзывчивость, ответственность и искреннюю любовь к родному краю.

Именно таким человеком для многих поколений жителей села Кийма стала Слушаш Бабагумаровна Кодыгенова, которую кийминцы с теплом называют тётей Галей. Невысокая, хрупкая женщина с доброй улыбкой с первых минут располагает к себе. В её взгляде — искренность и душевное тепло, а в характере — удивительное сочетание мягкости, мудрости и внутренней силы. С ней легко говорить откровенно, ей доверяют, к её советам прислушиваются. Кажется, что для каждого человека у неё найдётся доброе слово, слова поддержки и искреннее участие.

Слушаш Бабагумаровна не является коренной жительницей Киймы. В своё время она приехала сюда вместе с мужем и связала с этим селом свою дальнейшую жизнь. Именно здесь прошли многие годы её трудовой биографии, здесь Слушаш Бабагумаровна создала крепкую семью и воспитала четверых детей — трёх дочерей и сына. Большое внимание она уделяла воспитанию детей, старалась привить им уважение к труду, старшим, семейным традициям и людям, которые их окружали. Семья была для неё главным источником радости, заботы и жизненных сил.

Трудовая деятельность Слушаш Бабагумаровны на протяжении многих лет была связана с Кийминской районной больницей, где она работала санитаркой. Её работа требовала большой ответственности, аккуратности, терпения и доброжелательного отношения к людям. Несмотря на то, что труд санитарки зачастую оставался незамеченным для окружающих, именно от таких работников во многом зависела чистота, порядок и слаженная работа медицинского учреждения. Слушаш Бабагумаровна помогала медицинскому персоналу, ухаживала за пациентами, следила за чистотой и порядком, добросовестно и ответственно выполняла свои обязанности. Годы работы в больнице не прошли бесследно. Профессиональный опыт настолько прочно остался в её памяти, что и сегодня, спустя много лет, Слушаш Бабагумаровна хорошо помнит

соседи не остаются в стороне — помогают кто чем может.

В её рассказе чувствовалась особая ностальгия по тому времени, когда люди чаще общались друг с другом не через телефоны и сообщения, а просто заходили в гости, сидели за одним столом, разговаривали и поддерживали друг друга. Для Слушаш Бабагумаровны именно такие простые человеческие отношения и составляют настоящее богатство жизни. Наверное, поэтому и сама она стала для окружающих тем человеком, к которому можно прийти без особого повода. Её дом и её общение открыты для людей. А её понимание соседства как одного большого дома — это, по сути, философия всей её жизни: человек не должен оставаться один на один со своими радостями и трудностями, ведь рядом всегда есть те, кто может выслушать, понять и помочь.

В 75 лет Слушаш Бабагумаровна продолжает жить не только своими заботами и воспоминаниями. Ей по-прежнему важно чувствовать себя нужной. И, пожалуй, это одна из главных причин её жизненной энергии — ощущение того, что рядом есть люди, которым она нужна, и которым она может подарить своё внимание, доброе слово и частичку душевного тепла.

Н. ВАСИЛЬЕВА.